

att all handel med bränvin, vare sig i parti eller minut, förbjudes den, som idkar handel å landet, vid påföljd af böter samt handelsrättighetens förlust.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1868.

Dan. Isaksson

från Elfsborgs län.

N:o 100.

Af Herr **D. Danielsson**: *Om ändring i Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862, angående kommunalstyrelse på landet.*

Den rösträtt, som tillkommer medlemmar inom landets kommuner enligt gällande kommunalförordning, har mångenstädes en utsträckning, som underordnar flertalets mening och lägger beslutandemagten i händerna på några få, ja till och med en enda af dess medlemmar; sådant inträffar i icke så få kommuner i landsorten, der en enda person eger så öfvervägande rösträtt, att mången anser det föga löna mödan att i de kommunala angelägenheterna deltaga. Detta i stället för att befordra vana och lif att styra och ställa om kommunernas rätt och bästa vållar en liknöjdhet till stor förlust för den praktiska vana och skicklighet, som hos medlemmarne skulle utbildas; och då såväl erfarenheten häraf, som det missnöje, hvilket häröfver mångenstädes gifvit sig tillkänna, torde tiden vara inne att rätta ett missförhållande, som vid kommunallagarnes stiftande väl anades, men först under tillämpningen blifvit en verklighet. Jag vågar därför vördsamt föreslå följande förändring,

att med uteslutande af 12 § i Kongl. Maj:ts nådiga Förordning om kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862 och införande af en ny § med ungefär följande lydelse:

»Rösträtt utöfvas med enkel röst (eller per capita) af alla enligt 9 och 10 §§ röstberättigade medlemmar;»

samt att i 59 § sista mom. af samma nådiga Förordning utslutas orden: »Tillika utgör kommunens röstlängd».

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

D. Danielsson
från Jönköpings län.

N:o 101.

Af Herr **Lars Persson** från Westmanlands län: *Derom att kommunen må för kommunalutskylder njuta förmånsrätt näst efter Kronan.*

Enligt 6 och 12 §§ uti 17 Kap. Handels-balken, sådant nämnde kapitel lyder i Kongl. Förordningen den 8 Oktober 1861, har förmånsrätt till gäldbunden egendom blifvit Kronan tillerkänd uti såväl fastighet som lösören för afgäld och utskylder till Kronan, hvaremot någon förmånsrätt icke blifvit stadgad för kommunalutskylder. En följd häraf har varit att vid de nu ofta förekommande konkurserna kommunen gått förlustig större delen af de debiterade utskylderna, hvarigenom brist uppstått i de påräknade tillgångarne. Då samma skäl, som tala för Kronans förmånsrätt till gäldbunden egendom, äfven gälla för kommunens förmånsrätt, får jag föreslå, att Riksdagen måtte för dess del besluta, att kommunen må för kommunalutskylder njuta förmånsrätt, enligt här ofvan åberopade lagrum, näst efter Kronan.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1868.

Lars Persson
från Westmanlands län.